

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 34/98

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 5. mája 1998 predbežne prerokoval podnet [REDACTED], bytom [REDACTED] vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi v konaní sp. zn. 2 C 573/96 a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDACTED] **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. februára 1998 doručené podanie [REDACTED] označené ako „sťažnosť“. V texte ďalej uviedol, že sťažnosť sa týka zbytočných prietáhov v pracovnoprávnom spore o neplatnosť výpovede, ktorú mu dal bývalý zamestnávateľ z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny, pričom jeho pracovný pomer skončil 31. mája 1996. Poukázal na to, že tento dôvod skončenia pracovného pomeru výpoveďou bol dôvodom pre nepriznanie mu podpory v nezamestnanosti, čo je tiež príčinou nepriaznivej finančnej situácie jeho a jeho rodiny. O jeho žalobe o

neplatnosť výpovede Okresný súd v Spišskej Novej Vsi rozhodol 3. decembra 1996 rozsudkom, ktorým návrh pisateľa podnetu zamietol; tento proti nemu podal včas odvolanie.

Pisateľ podnetu uviedol, že Krajský súd v Košiciach na pojednávaní 25. septembra 1997 „vyriekol nález, že som sa nedopustil porušenia pracovnej disciplíny... rozsudok OS zrušil a vrátil na nové prejednávanie. Do dnešného dňa... (t.j. do podania návrhu na ústavný súd)... som ja ani moja právna zástupkyňa neobdržali písomné rozhodnutie KS a do dnešného dňa nebolo vytýčené pojednávanie na OS v Sp. Novej Vsi. Informoval som sa na sekretariáte OS v Sp. Novej Vsi a bolo mi oznámené, že písomné rozhodnutie KS sa nachádza u [REDAKOVANÉ]. Domnievam sa, že [REDAKOVANÉ] robí zbytočné priesťahy, nezáleží mu v akej biede sa nachádza moja rodina“.

Z obsahu podania vyplynulo, že jeho pisateľ namietal porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov v konaní vedenom na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 2 C 573/96, teda išlo o podnet na začatie konania pred ústavným súdom podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Keďže pisateľ podnetu neuviedol, či sa odstránenia priesťahov v označenom konaní domáhal aj formou sťažnosti podľa zákona č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 80/1992 Zb.“), ústavný súd ho listom z 19. marca 1998 vyzval, aby ho informoval o jej využití, prípadne uviedol dôvod, prečo tento prostriedok ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov nevyužil.

V liste doručenom ústavnému súdu 25. marca 1998 navrhovateľ uviedol, že takúto sťažnosť nepodal preto, lebo nevedel, „že sa vyžaduje takýto postup“. Ďalej uviedol, že: „z dôvodu zaujatosti a urazenosti [REDAKOVANÉ] som nevidel záruku

objektívneho posúdenia mojej sťažnosti na tom istom Okresnom súde v Sp. Novej Vsi. Preto som podal sťažnosť vyššiemu súdu - Ústavnému súdu v Košiciach“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený konať o podnetoch, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich práv. Z konania o podnetoch nie je možné vylúčiť ani postup všeobecných súdov Slovenskej republiky, pokiaľ v jeho dôsledku došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej alebo právnickej osoby, ako účastníka súdneho konania (čl. 46 až 50 Ústavy Slovenskej republiky) a pokiaľ tomuto základnému právu alebo slobode neposkytuje právny predpis Slovenskej republiky žiadnu ochranu, napríklad využitím riadneho opravného prostriedku.

Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu ústavný súd skúma jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z.z., ako aj prípadné dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Jedna z podmienok, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každého podnetu tiež je, či nejde o zjavne neopodstatnený podnet.

Ako vyplýva z ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o konaní pred ústavným súdom niektoré dôvody odmietnutia podnetu, sú zákonom jednoznačne ustanovené a neumožňujú ďalší výklad ústavného súdu. Dôvod zjavnej neopodstatnenosti podnetu, pokiaľ sa ním namieta porušenie základného práva (slobody) postupom všeobecného súdu, ústavný súd posudzuje s ohľadom na právny a skutkový stav veci v čase podania podnetu. Osobitne je toto posúdenie potrebné, keď ide o podnet, v ktorom sa namietalo porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov všeobecným súdom.

Pred začatím konania o podnete, t.j. pred jeho prijatím na konanie je preto ústavný súd oprávnený zisťovať, či jeho pisateľ využil tie prostriedky ochrany svojho základného práva, porušenie ktorého v podnete namietal.

Ako ústavný súd už viackrát rozhodol (sp. zn. II. ÚS 26/95 a sp. zn. II. ÚS 48/96) „Účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto ústavný súd o podnete namietajúcom porušenie tohoto základného práva koná, ak predkladateľ preukáže, že využil právne prostriedky, na uplatnenie ktorých má právo podľa § 17 ods. 1, § 20, 21, 22 alebo 23 zákona č. 80/1992 Zb., alebo ak sa preukáže, že vzhľadom na okolnosti prípadu využitie tohto prostriedku nápravy nemožno pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“.

Podľa právneho názoru ústavného súdu preto ani nemožno považovať za opodstatnený taký podnet, podaniu ktorého na ústavný súd nepredchádzalo využitie takých právnych prostriedkov nápravy, ktorými sa jeho pisateľ mohol domáhať ochrany toho základného práva (slobody), porušenie ktorého v podnete namietal, t.j. v tomto prípade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

V danom prípade ústavný súd zistil, že pisateľ podnetu pred jeho podaním ústavnému súdu nevyužil svoje právo podať sťažnosť predsedovi Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi na zbytočné prietahy vo veci sp. zn. 2 C 573/96, a ani nepreukázal také objektívne dôvody, z ktorých by bolo zrejmé, že jej podaním by sa nedomohol účinnej ochrany svojho základného práva. Púhu domnienku, resp. obavu pisateľa podnetu ohľadom objektívnosti posúdenia jeho sťažnosti na zbytočné prietahy v konaní predsedom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi (a v prípade, že by ju bol vôbec podal) ústavný súd prirodzene nemohol posúdiť ako oprávnený a vecný dôvod na jej nepodanie.

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd po predbežnom prerokovaní preto odmietol podnet [REDACTED] ako zjavne neopodstatnený podľa § 25 ods. 2 zákona o konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 1998

Za správnosť opísaného textu

[REDACTED] [REDACTED]

JUDr. Ján **Klučka**

predseda senátu